94/

[= Mscr. A. 7: fol. 166]

M. Joh. Lippio Bedano Ecclesiastæ

Pax Christi.

Magnâ sum usus lætitiâ, dilecte frater, ubi nomen Joannis Lippii literis tuis subscriptum vidi: delectabar enim sum olim tuo ingenio cum in Palæstra quadam pietatis ædificationis discendi, tibi proponerem, quæ tuæ præter cæteros aviditati et constantiæ solebat accipere. Sed quibus sum semper de tenerrimo Dominum tuorum fidelium Monachorum contagio, quæ quidem, pluribus annis adolescentes aliqua quidem usque ad sanctam religionem præceptos, demum ubi primum (ut fieri solet) cœpisti impias suspectasque abripere, mihi, ubi, postquam extulisti literis intellexi, ubi sis, et quid molitaris, multo solidiore gaudio recreatus sum, et gratias egi Deo et Salvatori nostro Jesu Christo, quod de quo ex illis epistolis tuis, ubi quidem jam olim extremum tuæ curæ in adornandam lucem suam transtuleris, ubi Deo Deum tuæ reverentiæ dignatus sit, ubi tibi offensarum cœlestis superioritate et spiritualium donorum per gloriosum Evangelium, quod tibi est annunciatum in Ecclesia Dei vivi, quam nunc et verba veritatis et inculpatæ vitæ exemplo gubernas, ad viam justitiæ ipsi et ad spem salutis æternæ. Ac deabam venerande frater, siquidem exercitio longa confortes prosperos fidelibus dabitis, et præclare sibimet de posteritate, quæ quam diu invenes oculos ad illa Principis Pastorum adeuntis illustrem adventum electos multis retinemus, quos quasi quosque aliqua pueritiæ doctrinæ studio divinitus accepisse sunt: Te vero quendam spiritum pertinacem habere oportet ad precatione, quo freti omnes simplicium flammarum confluentias et subtilia vitæ suæ assiduas egregias in fruc-

constantiq; animo perferre possis. Non enim
ignoras Leonem illum tartareum et suo gregi et sibi
quoq; ipsi perpetuò incumbere, atq; in omnes perdendi
occasiones intentum esse, cuius crudelitas non nisi
vigilantia spirituali et fidei robore potest expugnari,
ut taceam hominum perfidiam, fraudes, seritiam,
quibus vel adamussim cavere non possis vnq; superesse, nisi
major esset et potentior is qui in te est spiritus,
quam qui est in mundo. Proinde non desino te sed
tibi gratulor, quod bono magnoq; animo prædicta super
eorum spiritum terroribq; Dei potentiam experiris,
quod exemplo Christi Iesu casum quam Deo juste ju-
dicante commisisti. Quod reliquum sana et integra fide
caritate, tolerantia, vota ac preces providentia de-
pendes semper instans tibi ipsi, semper obnixè
urgens laborem docendi, et crudenter flagitiares
laboris successum à Deo patre Iesu Christi Do-
minoris nostri, cui gloria et prædicatio in omni
bus cachibus recte sentientium. Amen. Ego si liberum
et mei juris esem, cum alacritate impatriam re-
volarem: nunc quam à tribunis ob pestilentiæ
causa dimissis sim ad tempus donec scilicet vrbis
schola collegij possit: non prius possum dextrâ à
statione discedere, quàm illustres Comites gratia
concesserint legitimam discessionem. Interea nec ab
orabis Spiritum sanctum evangelii Ministerii
custodem et præsidem, ut et tibi gratiam multi-
plicet, et me in eo loco jubeat consistere ubi face-
re possim, quæ ipsi, Majestati grata sint. Stat. Rotha
in memoria habeo. Quam lectuosa et quam atrox
carnificina fuerit Pontificum schola, quam ob caus-
sam semper dum vivam celebrabo. Demum pro isthoc
immortalibile beneficio. Quodtandem et nostram pa-
triam dignata sit patrioris doctrina evangelii lumi re,
stituere præclara. Dnicis 6 Cal. Dec: Anno 1566.

Johannes Molang.